

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Corpus Doctrinae Christianae

Melanchthon, Philipp

Lipsiae, 1572

VD16 M 2890

De Filio.

urn:nbn:de:hbz:466:1-36094

splendor gloriæ, id est, effigies seu imago substantiæ Patris. Ac
 proprium de natura diuina Filij manifestum est, quia inquit: Om-
 nis per eum condita esse. In Symbolo dicitur: Lumen de lumine.
 Hæc appellacionum collatio declarat eas. Filius dicitur imago &
 effigies. Est igitur imago cogitatione Patris genita, quod ut aliquo
 modo considerari possit, à nostra mente exempla capiamus.

Voluit enim Deus in honore conspici vestigia sua, & si
 hominis natura retinisset primam lucem, speculum esset diuinæ na-
 turæ minus obscurum. Nunc in hac caligine, tamen aliqua notari ve-
 stigia possunt. Mens humana cogitando mox pingit imaginem rei co-
 gitatæ, sed nos non transfundimus nostram essentiam in illas imagi-
 nes, suntque cogitationes illæ subitæ & euanescentes actiones. At pa-
 ter æternus sese intuens, gignit cogitationem sui, quæ est imago ipsi-
 us, non euanescentes, sed subsistens, communicata ipsi essentia.

Hæc igitur imago, est secunda persona, & conueniunt ap-
 pellationes. Dicitur λόγος, quia cogitatione generatur. Dicitur
 imago, quia cogitatio est imago rei cogitatæ. Dicitur splendor glo-
 riæ, quod Græce significantius scriptum est ἀπὸ τοῦ γοῦμα, id est, ab
 illa luce splendor editus. Sic filius est splendor à luce paterna edi-
 tus: sicut in Symbolo legitur, Lumen de lumine. Item: Effigies sub-
 stantiæ patris, id est, imago non euanescentes, sed subsistens commu-
 nicata essentia.

Ut igitur in natura hominum, Filium dicimus
 genitum de substantia Patris, similem Patri: Ita secunda persona
 Filius dicitur, quia de substantia Patris natus est, & est eius imago.
 Proprietas ergo discernens Filium à cæteris personis, hæc est, geni-
 tum esse, & imaginem esse. Et sit illustrius discrimen, cum addimus
 hæc secundam personam assumisse certo tempore humanam natu-
 ram in alio Maria. Pater enim non assumpsit humanam naturam, nec
 Spiritus sanctus assumpsit humanam naturam, sed filius est Christus,
 id est, promissus redemptor, vna persona duabus naturis mirabiliter
 unitis, scilicet illa æterna Patris imagine seu λόγος, & natura huma-
 na. Nam verbo vnionis in hoc articulo communis consuetudo Eccle-
 siæ vniuersæ.

MIRA sunt hæc, & longe supra omnem creatura-
 rum captum posita. Sed scimus hæc arcana Ecclesiæ patefacta esse, ut
 Deum recte inuocemus, & causas cogitemus huius mirandi bene-
 ficij, quod Deus æternus sibi naturam humanam copulauit.
 Vere igitur eam curat ac diligit, & hunc filium misit, ut esset redem-
 ptor, & iram aduersus peccata placaret, ut postea sapius dicendum est.

TERTIA persona Spiritus sanctus, dicitur procedere à Patre
 & à Filio. Hæc proprietas huic tertiæ personæ tribuitur. Tribuitur &
 hæc proprietas, quod sit persona, quæ mittitur in corda renascenti-
 um,

um, id est, qua persona Pater & Filius accendunt novam lucem, novus
morus Deo placentes, iusticiam & vitam, in cordibus renascentiam.
Et revera tunc adest Spiritus sanctus in cordibus, cum ea regit, movet
& accendit, ut 1. Cor. 3. dicitur: Templum Dei estis, & Spiritus Dei
habitatur in vobis. Hæc gubernatio & sanctificatio vocatur actio spe-
cialis Dei. Ut autem Filius nascitur cogitatione, ita Spiritus sanctus
procedit à voluntate Patris & Filij, voluntatis enim est agitare, mo-
gere, sicut & cor humanum non imagines, sed Spiritus seu habi-
gignit.

TESTIMONIA.

MATTH. ultimo: Baptizantes eos in nomine Patris, & Filij,
& Spiritus sancti. Hic nominatim tres personas recenset, & tribuit
eis parem potentiam & honorem. Voluit enim Christus in hac pri-
ma ceremonia complecti summam Evangelij. Quare simul & testifi-
catur recipi nos à Deo, & docet quis sit Deus, quem Deum inno-
cimus, & quid nobis donet. Ego baptizo te in nomine Patris, & Filij, &
Spiritus sancti, id est, Ego testificor te recipi à Patre æterno, à Fi-
lio, & à Spiritu sancto, ut misericordia & potentia horum liberetis à
peccato & à morte æterna, & doneris iusticia & vita æterna. Inno-
bis igitur non ut Ethnici aberrantes à vero Deo, qui se patefecit, sed
hunc statues esse Deum conditorem rerum, qui se hoc verbo &
testimonijs ab initio mundi patefecit, tecum in Baptismo facta in-
cit, affirmat se esse Patrem Domini nostri Iesu Christi, & consubstan-
tiale Filium placatorem, & mittere Spiritum sanctum ad incoandum in te ius-
ticiam & vitam æternam. AGNOS CIS summam Evangelij ter-
dite comprehensam esse in verbis Baptismi, & ostendi, quis sit Deus,
Ego baptizo te in nomine, id est, in invocatione, item in mandato.
Item in agnitionem & invocationem Patris & Filij & Spiritus sancti.
Inuoco Patrem, Filium, & Spiritum sanctum, super te, testificam te
recipi, te exaudiri, &c. Hæc est sententia verborum baptismi.

CUM QUÆ verba illa proficeantur, Patrem esse Deum, esse
omnipotentem, esse invocandum, & ad huius honoris societatem ad-
dantur Filius & Spiritus sanctus, necesse est parem potentiam esse
Cumque par sit potentia, sunt *ὁμοδοιοι*. Præterea constat, Patrem &
Filius Christum, personas distinctas esse. Quare & nomine Spiritus
sancti persona distincta significatur. Nam si Spiritus tantum signifi-
caret ipsum Patrem agitantem aut moventem res, bis nominasset Pa-
trem, & esset otiosa *ταυτολογία*. In hanc sententiam & Basilium per-
dentem & graviter ratiocinatur ex hoc dicto Christi: Patrem & Fi-
lium & Spiritum sanctum *ὁμοδοιοι* esse: Baptizari nos oportet, &c.
accepimus, credere autem, sicut baptizamur, glorificari autem, &c.